

บทอ่านที่ 1

ออสย 49:8-15

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ “ในเวลาแห่งความโปรดปราน เราจะตอบท่าน ในวันที่แห่งความรอดพ้น เราจะช่วยเหลือนท่าน เราจะปกป้องท่าน และให้ท่านเป็นพันธสัญญาของประชากร เพื่อให้แผ่นดินกลับเป็นเหมือนเดิม...

ท้องฟ้าเอ๋ย จงโห่ร้องด้วยความยินดี แผ่นดินเอ๋ย จงชื่นชมเถิด ภูเขาทั้งหลาย จงโห่ร้องด้วยความยินดี เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปกป้องโยนประชากรของพระองค์ และทรงสงสารผู้มีความทุกข์ แต่ศิโยนพูดว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงละทิ้งข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงลืมข้าพเจ้าเสียแล้ว” “หญิงคนหนึ่งจะลืมบุตรที่ยังกินนม และจะไม่สงสารบุตรที่เกิดจากครรภ์ของนางได้หรือ” แม้หญิงเหล่านี้จะลืมได้ เราจะไม่มีวันลืมเจ้าเลย”

พระวรสาร

ยอห์น 5:17-30

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงยืนยันว่า “พระบิดาของเราทรงทำงานอยู่เสมอ เรายังทำงานด้วยเช่นกัน” เพราะคำยืนยันนี้ ชาววยิวจึงพยายามจะฆ่าพระองค์ให้ได้...

พระเยซูเจ้าตรัสแก่เขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า พระบุตรไม่ทำสิ่งใดตามใจของตน แต่ทำเฉพาะสิ่งที่ได้เห็นพระบิดาทรงกระทำเท่านั้น เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทรงกระทำ พระบุตรก็ย่อมกระทำเช่นเดียวกัน เพราะพระบิดาทรงรักพระบุตร และทรงแสดงให้เห็นพระบุตรเห็นทุกสิ่งที่ทรงกระทำ และจะทรงแสดงให้เห็นพระบุตรเห็นการกระทำที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก เพื่อให้ท่านทั้งหลายรู้สึกประหลาดใจ พระบิดาทรงทำให้ผู้ตายกลับคืนชีวิต และประทานชีวิตให้ฉันใด พระบุตรก็ประทานชีวิตให้แก่ผู้ที่พอพระทัยฉันนั้น เพราะพระบิดาไม่ทรงพิพากษาผู้ใด แต่ทรงมอบการพิพากษาทั้งหมดให้พระบุตร เพื่อทุกคนจะได้ถวายพระเกียรติแด่พระบุตร ดังที่เขาถวายพระเกียรติแด่พระบิดา ผู้ที่ไม่ถวายพระเกียรติแด่พระบุตร ก็ไม่ถวายพระเกียรติแด่พระบิดาผู้ทรงส่งพระบุตรมา เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่ฟังวาจาของเรา และมีความเชื่อในพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา ก็ย่อมมีชีวิตนิรันดร์ และไม่ต้องถูกพิพากษา...

เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เวลานั้นกำลังจะมาถึง และขณะนี้กำลังเริ่มแล้ว เมื่อผู้ตายจะได้ยินพระสุรเสียงของพระบุตรพระเจ้า และผู้ที่ได้ยินแล้วจะมีชีวิต เพราะพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์ฉันใด พระองค์ก็ประทานให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์เองฉันนั้น...”

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะไม่ลืม จะช่วยเหลือน และจะปกป้องประชากรของพระองค์ หากว่าเขาฟังพระวาจาของพระเยซูเจ้าและเชื่อในผู้ที่ทรงส่งพระองค์มา

นั่นคือเชื่อว่าพระเจ้าทรงรักมนุษย์ อันจะนำเราไปสู่ความสัมพันธ์ใหม่กับพระองค์

นั่นคือยอมรับวิถีทางดำเนินชีวิตที่พระเยซูเจ้าทรงสั่งสอน อันจะเปลี่ยนความเกลียดชังให้เป็นความรัก ความโกรธแค้นเป็นการให้อภัย ความเห็นแก่ตัวเป็นการรับใช้

นั่นคือยอมรับความช่วยเหลือและการนำทางจากพระเยซูเจ้า อันจะเปลี่ยนความอ่อนแอให้เป็นความเข้มแข็ง ความผิดหวังเป็นความสำเร็จ ความตึงเครียดเป็นสันติสุข

นี่คือหนทางสู่ชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้าจะไม่ลืม!